

munernes Vedkommende, først fik Virkning i dette Regnskabsaar.

Til § 16.

ad a) Arbejdsgivernes Bidrag foreslaas forhøjet fra 4 $\frac{1}{2}$ Kr. til 15 Kr. aarlig pr. forsikret Helaarsarbejder, dog saaledes, at der, for saa vidt angaar de første 2 Arbejdere i hvert Foretagende, kun finder en Forhøjelse Sted til 7 Kr. 50 Øre. For de ved Kontrakt ansatte Lærlinge i de to første Aar af Læretiden foreslaas dog bibeholdt det i den nugældende Lov fastsatte Beløb af 2 Kr., og for Land- og Skovbrugsarbejdere foreslaas en Forhøjelse fra 2 til 3 Kr. aarlig pr. forsikret Helaarsarbejder. Den økonomiske Virkning af dette Forslag vil skønsmæssigt kunne anslaaes til at svare til en Forhøjelse af det nugældende samlede Arbejdsgiverbidrag med henved 200 pCt.; men betragter man Arbejdsgivernes Bidrag paa Baggrund af de Beløb, Medlemmerne af Arbejdsløshedsforsikringen i de seneste Aar har ydet, og paa Baggrund af de Beløb, der i Udlandet, f. Eks. i England og Tyskland, udredes af Arbejdsgivere til Arbejdsløshedsforsikringen, maa det formentlig erkendes, at Arbejdsgivernes Bidrag, selv efter den foreslaaede Forhøjelse, maa anses for rimelige.

Ved Anvendelsen af Bestemmelsen om Bidragets Nedsættelse, for saa vidt angaar 2 Arbejdere i et Foretagende, kan der opstaa Spørgsmaal om, hvorvidt en saadan Nedsættelse skal finde Sted for den enkelte Arbejdsgiver, saaledes at en Arbejdsgiver, der driver flere forskellige Virksomheder, kun har Ret til at kræve beregnet nedsat Bidrag for 2 Arbejdere i alt, eller om der modsat skal finde Nedsættelse Sted for hver enkelt Fabrik, Butik eller lignende. Man har ved Lovens Formulering valgt at anvende Udtrykket „Foretagende“, hvorved man har villet tilkendegive, at Nedsættelsen skal finde Sted for 2 Arbejdere inden for hver økonomisk og juridisk afsluttet Enhed, uanset om denne maatte raade over flere Fabrikker, Værksteder, Butikker og lignende, og paa den anden Side uanset om Foretagendet ejes af en Arbejdsgiver, der ogsaa staar i Ejendomsforhold til andre Foretagender, der nyder godt af den omhandlede Nedsættelse af Bidrag.

ad b) Med Hensyn til Fondens økonomiske Stilling henviser man til Direktoratets Redegørelse, jfr. Bilag 1, og til de af Direktoratet udarbejdede, som Bilag 5 og 6 aftrykte Oversigter. Fondens Formue pr. 31. Marts 1936 udgjorde ÷ 14 479 519 Kr.

Staten yder efter den gældende Bestemmelse i Lovens § 28, Stk. 5, et Tilskud til Dækning af Fondens Underskud, dog ikke ud over Halvdelen af visse Udgifter. Da Tilskuddet imidlertid saaledes ikke kan overstige Fondens Underskud i det enkelte Aar, og da det aarlige Underskud efter den foreslaaede Forhøjelse af Arbejdsgiverbidraget kan andrage mindre end Halvdelen af de omhandlede Udgifter, vil Ændringen af Arbejdsgivernes Bidrag kunne medføre en Formindskelse af Statens Tilskud til Fonden, for saa vidt den gældende Tilskudsregel opretholdes. Under Hensyn til Fondens nuværende økonomiske Status foreslaar man derfor, at Staten, uanset Størrelsen af Fondens Underskud i det enkelte Aar, yder et Tilskud, svarende til Halvdelen af de omhandlede Udgifter, saa længe Fondens Formue ikke overstiger 12 Mill. Kr.

Til § 17.

ad a og c) Nærværende Forslag er med en enkelt Ændring, hvorom nedenfor, i Overensstemmelse med de i Rigsdagssamlingerne 1934—35 og 1935—36 fremsatte enslydende Forslag, der findes henholdsvis i Rigsdagstidende 1934—35, Tillæg A., Sp. 4663, og i Rigsdagstidende 1935—36, Tillæg A., Sp. 2211, jfr. i øvrigt Rigsdagstidende 1934—35, Folketingets Forhandlinger Sp. 4093—95 og 4519—35, og Rigsdagstidende 1935—36, Folketingets Forhandlinger Sp. 82, 493—500, 518, 1556—61 og 1562—63 og Landstingets Forhandlinger, Sp. 212—42.

Man har ladet Stk. 6 i det fornævnte Forslag til Lov om ændrede Regler vedrørende Nødhjælpsarbejder udgaa, idet det efter den foreslaaede Ændring af Arbejdsløshedslovens § 17, Stk. 2, ikke findes paa krævet at opretholde den i Forslaget fastsatte særlige Regel om Betaling for Nødhjælpsarbejder, hvilken Regel var motiveret ved den efter Regeringens Opfattelse utilstrækkelige Beskyttelse for den arbejdsløshedsforsikrede, der laa i Affattelsen af den gældende Lovs § 17, Stk. 2. Reglerne i § 17, Stk. 2, vil herefter uden videre være gældende ved Arbejdsvægringer, der indtræffer ved Anvisning af Arbejdere til Nødhjælpsarbejder.

I § 10 i det for Rigsdagen fremsatte Forslag til Lov om Beskæftigelse af arbejdsløse foreslaas det, at Bestemmelserne i Arbejdsløshedslovens § 31, Stk. 5 og 7, ikke har Gyldighed, saa længe Beskæftigelsesloven er i Kraft, og herefter skal ogsaa de i nærværende Forslags § 17 c)